

සිංහල ආහාර සංස්කෘතිය හා බැඳුණු අස්ථ්‍රිකත්වය ජනගුරුත්වාගයක් වන තේරවිලි සම්ප්‍රදාය පිළිබඳ මානව විද්‍යාත්මක අධ්‍යාපනයක්

ඒ. ඒ. ඒ. එන්. ඩ්‍රිජාන්¹, බිඛිලිවි. කේ. එම්. විජයරත්න²

මානවවිද්‍යා අධ්‍යාපනාංශය, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය¹
මානවවිද්‍යා අධ්‍යාපනාංශය, නාගානන්ද ජාත්‍යන්තර බොංද්ධ අධ්‍යාපන ආයතනය²
srishanamilanuwan@gmail.com¹, wkanishka.tmp@sjp.ac.lk²

Abstract

Among many intangible cultural heritage components of Sri Lanka's rich and varied cultural elements are oral traditions. Among folk songs, folk poems, *añdhāhāera* and chants which fall under the oral tradition, the puzzle/ riddles (*thēravili*) tradition is unique. These puzzles can be described as a question-and-answer method used by ancient people to display their knowledge for entertainment. Among various puzzles in Sinhala folklore, puzzles created about various types of food are found. The research question is what puzzles have been created about food in the Sri Lankan puzzle tradition, and the objective of this study is to study how Sinhala folklore has been built through puzzles about food. This study has been conducted using the content analysis methodology which comes under the descriptive research category. The study takes an anthropological approach, collecting and analyzing data using qualitative research techniques. The study is based entirely on secondary sources. It also uses literature as a method of data collection and data from people who have studied folklore under library survey methodology. According to the information in the study, it is clear that there are many puzzles created about various food. These include food-related customs and beliefs, etc. The colors, shapes, hues, qualities, etc. which are necessary to identify food are presented through these puzzles. Accordingly, it appears that the food culture embedded in folklore provides a lot of important information about various food through the tradition of puzzles. This makes it clear that the importance of food, their nutritional value, how to prepare them, and the customs associated with each food are transmitted to society.

Keywords: Thēravili (puzzle), folklore, Sinhala food culture

1. හැදින්වීම

ලෝකයේ යම් සමාජයක ඇති අපුරුත්වය හෝ සුවිශේෂත්වය විද්‍යමාන කරනු ලබන ප්‍රධානතම අංගය වන්නේ ඒ ඒ සමාජයට උරුම කර ගත්තා වූ හෝ ගොඩනගා ගත්තා වූ ඔවුන්ගේ සංස්කෘතියයි. මානව සමාජයක් පිළිබඳව පුරුණ අධ්‍යයනයකිදී මානව විද්‍යාඥයෙකුට එම මානව සමාජයට උරුම වූ සංස්කෘතිය අධ්‍යයනය කිරීම වැදගත් වේ. සංස්කෘතිය තුළ විශාල දැනුම් සම්හාරයක් හා ඔවුනොවුන්ට හිමි ආවේණිකත්වයක් ගැඹුවී තිබේ. උදාහරණ වශයෙන් හාඡාව, සාහිත්‍යය, ආහාර, ඇඳුම් පැළදුම් හා කළාව යනාදී බොහෝ දේ සංස්කෘතිය හා බැඳී පවතී. ශ්‍රී ලංකෙක්‍රය ජනතාව යනු අභිමානවත් සංස්කෘතියක උරුම කරුවන් පිරිසක් වේ.

සිංහල ආහාර සංස්කෘතිය ලෝකයේම අවධානයට ලක් වූ දේශීය උරුමයක් ලෙස හැදින්වීම නිවැරදි වේ. එමෙන්ම සිංහල ජන සමාජය තුළ අස්ථරිතිය ජනග්‍රෑතිකාංගයක් වන “තේරවිලි”ද ඉතාමත් රසවත් ජනග්‍රෑතිකාංගයකි. සංස්කෘතියේ මෙන්ම ජනග්‍රෑතිය තුළද තේරවිලි සඳහා සුවිශේෂ වැදගත්කමක් හිමි වේ. සිංහල සමාජයෙහි තේරවිලි සම්ප්‍රදාය ගොඩනැගෙන්නේ විවිධ සිද්ධි, උපකරණ හා යම් යම් වස්තුන් ආදිය වස්තු විෂය කර ගනිමින් වේ. තේරවිලි නිරමාණයට සිංහල ආහාර සංස්කෘතියද බොහෝ සේ බලපා ඇති අතර, මෙම ලිපියෙන් සාකච්ඡාවට බඳුන් වන්නේද සිංහල ආහාර සංස්කෘතිය හා තේරවිලි සම්ප්‍රදාය අතර ඇති සම්බන්ධතාව පිළිබඳවයි. ඒ අනුව ආහාර පිළිබඳව නිරමාණය වුණු තේරවිලි විශාල ප්‍රමාණයක් ලාංකේක් ජනග්‍රෑතිය තුළින් හමු වේ. ආහාරවල විටනාකම හා ගුණාත්මක බව දැනුවීමට, ආහාරවල පෝෂණ තත්ත්ව දැක්වීමට හා උපහාසාත්මකව වර්ණනාවන් සිදු කිරීමට මෙන්ම කිඩාවක් ලෙසද තේරවිලි ජන සමාජය තුළ නිරමාණය වී තිබේ.

2. සාකච්ඡාව

ජනග්‍රෑති විද්‍යාවට අයත් අංගයක් වූ තේරවිලි සම්ප්‍රදාය කාව්‍යමය ස්වරුපයෙන් ඉදිරිපත් වී ඇති අවස්ථා බහුල වේ. බොහෝ අවස්ථාවන්වලදී ඒ ඒ ආහාර සම්බන්ධව ඇති ගොරවය, විශ්වාසය, ඇදහිලිද මේ තේරවිලි නිරමාණය වීම සඳහා මූල බීජය වී තිබේ. ආහාර හා සම්බන්ධ තේරවිලි පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීමේදී සිංහල ආහාර සංස්කෘතියට අනුව ප්‍රධාන ආහාරය ලෙස සලකනු ලබන්නේ බත්ය. ඒ පිළිබඳව ගොඩනැගුණු තේරවිල්ලක් පහත පරිදි දැක්වීය හැකිවේ.

ගසට නමකි ගස මැරුණම වෙන නමකි
ගෙවියට තමකි ගෙවියේ සුමුළට තමකි
මදයට තමකි මද කනකොට වෙන තමකි
මෙතුන් පදේ තේරුලා කියන් සකි (බණ්ඩා, 1977,පි. 8).
මෙම තේරවිල්ලට පිළිතුරු ලෙස නිරමාණය වූ පිළිතුරු කිවිය මෙසේය.

ගසට ගොයම වෙයි මල විට පිදුරු වෙති
සුමුළට දහයියා ඇටයට වී කියති
මදයට හාල් කියමින් එය බතට කති
මෙතුන් පදේ තේරුම මේ විශ්ස වෙති (බණ්ඩා, 1977,පි. 8).

ශ්‍රී ලංකාව කෘෂිකාර්මික රටක් වීමත් ප්‍රධාන කෘෂි හෝගය වී වගාව වීමත් යන කරුණුද කැටිව ගෙන සිංහල සංස්කෘතියට ආවේණික ලක්ෂණ ඩක්වමින් කුණුරු වැශිෂ්ටීමේ සිට අස්වනු තෙනළා ගෙට ගෙන බත පිළියෙළ කර ගැනීම දක්වාම සුවිශේෂ වාරිතු-වාරිතු රසක් පවතී. ඉහතින් දක්වන්නට යෙදුණු තේරවිල්ලේ සියලුම අවස්ථාවන් කාව්‍යමය ආකාරයට තේරවිල්ල හා ඊට පිළිතුරුන් ඉදිරිපත් කර තිබේ. එමෙන්ම මා වී සාකය පිළිබඳ ගෙතුණු තේරවිල්ලක් ජනවහරේ පවතී.

සිංහල සන් මසක් දරුවන් වැයු මවට
බැඳා ගෙන ගොසින් දම්මින් ගලක් පිට
විදාලා ඇට සන්ධි වෙන්කර අහක් කොට
වැදාලා පුතුන් කැදවාගෙන යති ගමට (සිල්වා සහ මලලසේකර, 2001)

සිංහල ජන ජන වහර තුළ සුබ පැතිමේ වැකියක් ලෙස "බතබූලතින් සරු වේවා!" යන්න ගැමියන් අතර ප්‍රවලිත සුබ පැතුම් ප්‍රකාශයකි. බතට පසුව බුලත් පිළිබඳව සඳහන් කර ඇත්තේ බුලත් යනු සිංහල ජන සමාජය තුළ සැම වැදගත් උත්සව අවස්ථාවකදීම නැතුවම බැරි දෙයක් හේතුවෙනි. නිවසට පැමිණෙන ඕනෑම පුද්ගලයෙකුට, ආගන්තුකයෙකුට බතබූලතින් සංග්‍රහ කිරීම ගැමි ජනතාවගේ සිරිතකි. අතිත ගැමි ගෙදරක ඉස්තෝප්පුවේ බුලත් හේප්පුවක් නම් වැරදුණෙන් නැත. ගෙදරට පැමිණෙන ඕනෑම අමුත්තෙකුට බුලත්විවකින් සංග්‍රහ කිරීම සිරිතක්ව පැවතුණි. ඒ අනුව ගත් විට ලාංකේය ජන සමාජය තුළ බුලත්විටට හිමිවන්නේ වැදගත් ස්ථානයකි. මේ නිසා ජනවහර තුළ බුලත්විට පිළිබඳව කියුවුණු තේරවිල්ලක් හමුවේ.

නාග ලොවේ සිට මිනිසේක් ඇවිදින් බෙල්ල කැඩිලා ගෙයි
තව එක මිනිහෙක් ගහෙන් වැටිලා හතරට පැලිලා ගෙයි
තව එක මිනිහෙක් ගින්නට අලා වැස්සට තෙමිලා ගෙයි
යන මේ තුන් දෙන සමගි කරන්නට මැරිච් මිනිහෙක් එය (බණ්ඩා, 1977, ප.10)

ඉහත තේරවිල්ලෙහි පළමු පද පේෂීයන් බුලත් පිළිබඳවත් දෙවැනි පද පේෂීයන් ප්‍රවක් පිළිබඳවත් තෙවන පද පේෂීයන් ඩුණු පිළිබඳවත් හා සිවුවන පදයන් දුම්කොල පිළිබඳවත් කියුවෙයි. ආහාර පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීමේදී “දුණු” ප්‍රධානතම රසකාරකයකි. හෙළ ආහාරවල දුණු ඇඹුල් පදම තිබීම අතිවාර්ය ලක්ෂණයක් වේ. සිංහල ජනගුෂීය තුළ දුණු පිළිබඳව කියවෙන තේරවිල්ලක් හමු වේ.

හිසත් බොකුවු සන්දා මිස මටත් වැඩිය උස කොයින්ද
ගැටත් මාටත් සන්දා මිස මටත් වැඩිය රුව කොයින්ද
උසත් රැකුල සන්දා මිස මටත් වැඩිය සැර කොයින්ද
තොප තුන්දෙන කෙලෙස කිවත් මා නැති තැනා රස කොයින්ද (සිලමිණ, 2017)

ඉහත තේරවිල්ලේ පළමු, දෙවන හා තෙවන පද පේෂීවලින් ගොරකා, කහ, මිරිස් ගැන කියවෙන අතර ඒවාද දුණු මෙන් ආහාරවල රසය වැඩිකර ගැනීමට යොදාගත් කුඩාබු ලෙස දක්වා තිබේ. ආහාර රසගැන්වීමට ඉහත තේරවිල්ලේද ගොරකා යොදන බව කියන අතරම ගොරකා පිළිබඳව වෙනමම තේරවිල්ලක්ද සිංහල ජන සංස්කෘතියන් හමු වේ.

අන්න බලාපන් අත්තක ඉද ලෙසු
පපුව පලාගෙන අගනක් මදකාලු
දමාගිය ලෙල්ල රසකර උයාලු
අද බැරිනම් හෙට තොරා ඒවාලු (රුවනාර, 2018)

මෙයට පිළිතුරු තේරවිලි කවි දෙකක් හමු වේ. ඒවා පහත පරිදි වේ.

අතු ඉතිවල ගෙඩි හැර බලනවද
ගෙඩිය වටේ ඇගිලි ඉරු ජේනවද
මාඟ උයන කළ ඒවා දමනවද
මය කිවවේ මාමේ ගොරකා නොවෙද

ඉගයිය කපා දැමීමත් පැල වෙනවාද
 වාරිය කපා දැමීමත් පැල වෙනවාද
 මැද කබලේල සිටි තැනකට යනවාද
 මාමේ ගොරකා ගෙඩියටවත් කිවාද (රුවනාර, 2018)

සිංහල ආහාර සංස්කෘතියහි කෙසෙල් භෙවත් රඹකැන්වලට සුවිශේෂ ස්ථානයක් හිමි වේ. එනම් කෙසෙල් විවෙක එළවුල්වක් ලෙස ගෙන ව්‍යාපෘත්‍ය, බැඳුම් ආදිය පිළියෙල කර ගන්නා අතරම ඉදුණු පසු පලතුරක් ලෙසද ආහාරයට ගනී. කෙසෙල් පිළිබඳවද නිරමාණය වුණු තේරවිල්ලක් ජනගුරුතියෙන් හමුවේ.

සවි සරා සසිරි මුදුනේ වචින්නේ
 තැවි පුරා රුවල් සුළුගට වැනෙන්නේ
 ගවි ගණන් ගොසින් මහතුන් දකින්නේ
 මව මරා උපන් කුමරා කියන්නේ (බණ්ඩා, 1977,පි. 8).

මේ සඳහා පිළිතුර පහත පරිදි වේ.

සවි සරා සිපිරි මුදුනේ වැශේන කල
 තැවි පුරා රුවල් සුළුගට වැනෙන කල
 ගවි ගණන් ගොසින් මහතුන් දකින කල
 මව මරා උපන් කුමරා කෙසෙල් මල (බණ්ඩා, 1977,පි. 8).

ඉහත තේරවිල්ලේ “මව මරා උපන් කුමරා” ලෙස කෙසෙල් මල් හඳුන්වා ඇත්තේ කෙසෙල් මල් පැසුණු පසු කෙසෙල් ගස් මිය යන නිසාය.

සිංහල ජන වහර තුළ බත් ගස ලෙස හඳුන්වනු ලබන්නේ කොස් ගසටය. කොස්වලින් නොයෙක් ආහාර වර්ග සිංහල ආහාර සංස්කෘතියට අනුව සකසා ගන්නා අතරම, ඒවා කොස් තැම්බිම, මැලවීම, කොස් අවු කොස්, පොලොස් ඇතුළ, ආදි ලෙස විවිධ ආකාරයට ව්‍යාපෘත්‍ය සකසා ගනු ලබයි. කොස් ඇටවලින්ද කළේපාල් මාඟව, වැලිකොස් ඇට ආහාර පිළියෙල කරගනී. එමෙන්ම ඉදුණු පසු වැල-වරකා ලෙසද පලතුරක් වශයෙන් ආහාරයට ගනු ලබයි. කොස්ගෙඩිය පිළිබඳව කියැවුණු තේරවිලිද ජනගුරුතියෙහි ඇතුළත් වේ. එවැනි තේරවිලි දෙකක් පහතින් දැක්වේ.

අත්තේ පනත්තේ කොහොඳී ලියක් ඇති
 එකිගේ බැඩි දරු තුන්සිය හැටක් ඇති
 උන්ගෙන් එකෙක් ඉරු දෙවියන්ට ජාතකී
 මෙතුන් පදේ තෝරවිවාත් නුවන ඇති (බණ්ඩා, 1977,පි.77)

එමෙන්ම,

අත්තක් උඩ බුම්මාගෙන
 කටු රේද්දක් පොරවා ගෙන
 බැඩි පැටවි පුරවාගෙන ඉන්නේ කටුද? (රෝඩිරෝගේ, 2011)

කොස් ගස ගැන කියැවෙන තවත් තේරවිල්ලක් හා පිළිතුරු කවියක් හෙළ ජනගුරුතිය තුළ ගොඩනැගී ඇත.

ගසට නමකි මල පිපුණුම වෙන නමකි
 ගැටයට නමකි ලොකු වෙනකාට වෙන නමකි
 ගෙඩියට නමකි ගෙඩි ඉදුණුම වෙන නමකි
 එතුන් පදේ තෝරුම මට කියන් සකී (රෝඩිරෝගේ, 2011)

මෙහි පිළිතුරු කවිය පහත දැක්වේ.

ගසට කොස් කියයි මල නම් පනා මල
ගෙඩියට පොලොස් ලොකු වන විට මිගිනි බොල
ගෙඩියට කොස් කියයි ඉදුණම වේය වැල
එතුන් පදේ තේරුම මේ විලස බල (රොඩිරිගෝ, 2011)

කොස් සමගම එකටම යෙදෙන අනෙක් වචනය වන්නේ දෙල්ය. දෙල් ගෙඩියන්ද විවිධ ආහාර වර්ග සකසනු ලැබේ. මේ ගැනද ගොඩනගුණු තේර්විල්ලක් පහත පරිදි දැක්විය හැකි වේ.

අත්ත අගින් සූවිසි මල පිපෙන්නේ
නැටිට ලගින් කිරී වැදිලා පැසෙන්නේ
ඇටත් පොතුත් නැති ගෙඩියකි බොලන්නේ
තෝරාපන් යාලු නුවණින් බලාගෙන් (බණ්ඩා, 1977, පි.77).

දේශීය කාමිකර්මාන්තයේ ගමුවන කවත් වටිනා කාමි බොගයක් ලෙස ඉරිගු හදුන්වාදිය හැකිය. බඩුරිගුද රසවත් හා ගුණවත් බවින් අනුන ආහාරයකි. ලාංකෝය ගැමී ආහාර අතර ඉරිගු හාවිතයෙන් විවිධ කැම සකසනු ලබයි. විශේෂයෙන් ලපටි ඉරිගු කරල් කම්බා හෝ පුළුස්සා ආහාරයට ගැනීම ගැමීයන්ගේ ප්‍රියතම ආහාරයකි. සිංහල ජනගුරුතියෙහි බව ඉරිගු පිළිබඳව කියුවෙන තේර්විල්ලක්ද මෙම අධ්‍යායනයේදී හමු විය.

ඡරන් කුඩා පිට ඉන්නයි කියාගෙන
උනා නිල් වරල පිට දිග හෙළාගෙන
කිරී ඇති දෙතන සුලු සතකින් වසාගෙන
තෝරාපන් යාලු නුවණින් බලාගෙන (බණ්ඩා, 1977, පි.77).

එමෙන්ම,

ඉසේ මල් පිළි බඩ දරුවන් වෙනවා
බබේ සිටිදී දරුවන් කිරී බොනවා
උකුලේ සිටිදී දැලී යවුලක් එනවා
මෙතුන් පදේ තෝරාගෙන බත් කනවා (බණ්ඩා, 1977, පි.77).

ඉහත තේර්විලි දෙකෙහි බව ඉරිගු කරලේ හැඩිහුරුව මනාව විස්තර කර ඇති ආකාරය සිංහල ජනගුරුතියේ වමත්කාරය පිළිබඳව නිදසුන් සපයයි. හෙළයන් අල, බතල හොඳින් තම ආහාරයට එකතු කරගත් ජනතාවකි. අල වර්ග අතුරින් කුකුලල යනු ඉතාමත් රසවත් හා ගුණයෙන් අනුන ආහාරයකි. මෙම අල වර්ගය පිළිබඳවද පහත පරිදි තේර්විල්ලක් නිර්මාණය වී ඇති ආකාරය දැක්ගත හැකි වේ. එහිදී කුකුලල අල බැසීම සඳහා ගතවන කාලය ආදිය ඉඟ වශයෙන් දී තිබේ.

ලකුණු මම කියම් යන්තම් දැනගන්න
දිකුල තව මාස ගණනකි පසු වෙන්න
මිල දිලා වත් නැත මෙහි අරගන්න
මුල සිවු කුරු හැර ලග සිවු කුරු ගන්න (බණ්ඩා, 1977, පි.77).

ඉතාමත් පෝෂණික ගුණයකින් යුත් හා රසවත් ආහාරයක් ලෙස බිම්මල් හැදින්විය හැකි වේ. ගැමී පරිසරයකදී රස බැලීමට හමුවන බිම්මල් අතර වැලී හතු, ලේන හතු, ඉදලොලු හතු, පිදුරු හතු ආදි හතු වර්ග ප්‍රධාන වේ.

මෙම අතුරින් පිදුරු හතු හේවත් යාල හතු පිළිබඳව ගොඩනැගුණු තේරවිල්ලක් හා පිළිතුරු කවියක්ද ජනගුරුතියෙන් හමු වේ.

රෝයේ දච්ච මම යනකොට මූකුජ නැති
අද දච්ච මම යනකොට සිනා සෙති
මුහුන් ඇරපු දිකිරි සේම සුද ඇති
මෙතුන් පදේ තේරුවහොත් නුවණ ඇති (සිල්වා සහ මලුලසේකර, 2001)

මෙම තේරවිල්ලට ඇති පිළිතුරු කවිය මෙසේය,
යාම් ඔය නුවණ කාගෙන්ද ගත්තේ
කාම කුණු පිදුරු ඇති තැනක ඇත්තේ
ඇඹිරු පොල් මිරිස් එව්වට කැමැත්තේ
යාම් යාල හතු කොසි රටද නැත්තේ (බණ්ඩා, 1977, පි.77)

තේරවිල්ලක් ගොඩ නැගීමට වස්තු විෂය වූ තවත් රසවත් ආහාරයකි අන්තාසි. අන්තාසි බොහෝ අවස්ථාවලදී පලතුරක් ලෙස ආහාරයට එකතු කරගන්නා අතර සලාද සඳහාද, මාලුවක් ලෙස මිරිසට උයන්නද යොදා ගනී. “ගහක් උඩ ගෙඩියක්, ගෙඩියක් උඩ ගහක්, මොනවද?” ලෙසද අන්තාසි පිළිබඳව ගෙතුණු තේරවිල්ලක් පවතී. කවියක් ආකාරයට ගොඩනැගුණු තේරවිල්ලක්ද ජනගුරුතියේ හමු වේ.

කටුවානෙන් කෙටුවා වැනි කොමේ සැටී
රතු නුලෙන් ගෙතුවා වැනි මලේ සැටී
තුන් මස පිරෙන විට කුකුලෙක් තරම ඇති
සාර මසට පැසෙනා ගෙඩි කියන් සකි (බණ්ඩා, 1977, පි.77)

ගස්ලඩු තවත් රසවත් මෙන්ම ගුණදායී පලතුරක් ලෙස හැඳින්විය හැකිය. සිංහල ආහාරවල තැතුවම බැරි අංගයකි සිංහල අවවාරු. මෙම සිංහල අවවාරු සැදිමෙදීද ගස්ලඩු ගැට හාවිතයට ගැනේ. ගස්ලඩු මූලය කොට ගෙන ගොඩනැගුණු තේරවිල්ලක් පහත දැක්වේ.

අත්ත නිල්වන් - පොත්ත නිල්වන්
අහෝ මේකිගේ - බබේ දරුවන් (බණ්ඩා, 1977, පි.77)

ඩාජ්ඩේය ගුණයෙන් යුතු රසවත් කැමකි උක් දඩු. මේවා කුළු උක් සහ එළ උක් ලෙස වර්ග දෙකකි. දේව පූජාවලට ආදි දේ සඳහා උක් ඇත අතිතයේ සිටම ජනයා හාවිතයට ගත්ත. උක් ගස සම්බන්ධ තේරවිල්ලක්ද අධ්‍යයනයේදී හමු විය.

දික් දිගට කොළ ඇති - ඒ මද්දමද් ගැට ඇති
කන්නට රුවී ඇති - දෙන්නන්ට දුක ඇති (බණ්ඩා, 1977, පි.77)

3. සමාලෝචනය

මෙම ආකාරයට සිංහල ගැමී වහර පදනම් කර ගනිමින් ජනගුරුතිකාංගයක් ලෙස ඩිජි වූ තේරවිලිවල ඉහතින් දක්වන්නට යොමෙන් උදාහරණ කිහිපයක් පමණි. සිංහල ජනගුරුතියෙහි පවතින තේරවිලි අධ්‍යයනයේදී ආහාර සම්බන්ධයෙන් ගොඩනැගුණු තේරවිලි රසක් පවතින බව හඳුනාගත හැකි වෙයි. එමෙන්ම තේරවිල්ලෙහි රසවත් බව තීවු කරනු වස් සිංහල ආහාර සංස්කෘතියේ බලපෑම ලැබුණු බව පැහැදිලි වේ. මානව මූලික අවශ්‍යතා අතර ආහාර පැවතීම, ආහාර ගත්තා අවස්ථාවලදී සහ උත්සවවලදී ගම්මානවල පිරිස රසවීම ආදිය නිසා එවැනි අවස්ථාවල විනෝදය, රසවින්දනය ආදිය අරමුණු කොටගෙන මෙම තේරවිලි තෝරීම සිදු කර ඇති බව පෙනෙයි.

දැනුම, අවබෝධය ආදිය සහ රසය මූලික කොටගෙන මෙම තේරවිලි නිරමාණය වී ඇති බව ඉහත කරුණු ඔස්සේ පැහැදිලි වෙයි. එස්ම ඉහත තොරතුරු අනුව පෙනී යන්නේ ජනුගැනීමේ අන්තර්ගත තේරවිලි මගින් විවිධ ආහාර පාන සම්බන්ධව වැදගත් තොරතුරු රසක් සපයන බවයි. මෙමගින් ආහාරවල ඇති වැදගත්කම, පෝෂණ ගුණය හා එම ආහාර සකස් කරගන්නා ආකාරය සහ ඒ ඒ ආහාර හා බැඳුණු සිරිත් විරිත්ද විස්තර කරනු ලැබයි. ජන ක්‍රිඩාවක් වශයෙන් පැන විසඳුම් තරග ආදිය සඳහා මෙම තේරවිලි අපගේ ජනයා හාවත කරයි. සරල ගැමි වහර මේ සඳහා උපයෝගී කොටගෙන ජන සංස්කෘතියේ රසවත් අංගයක් ලෙස මෙම තේරවිලි අසයි. පිළිතුරු දෙයි. දැනුම, සංස්කෘතිය, අස්ථර්ගනීය සංස්කෘතික උරුමය සම්ප්‍රේෂණය කරයි.

පරිභේශන මූලාශ්‍ය

- රණසිංහ, එච්. පි., (2013). ජනකවී මූත්‍රනර, කොළඹ 12: සිමාසහිත ඇම්. ඩී. ගුණසේන සහ (පුද්ගලික) සමාගම.
- බණ්ඩා, එස්., (1977). පහළ උග්‍රවී ජනකවී, කොළඹ 7: සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තු ප්‍රකාශන.
- රෝඩිරිංග්, එ., (2011). අන්තර් උධ් බුම්මාගහන,
- <https://jnplanka.wordpress.com/2011/08/17/%E0%B6%85%E0%B6%AD%E0%B7%8A%E0%B6%AD%E0%B6%9A%E0%B7%8A%E2%80%8C-%E0%B6%8B%E0%B6%A9-%E0%B6%B6%E0%B7%94%E0%B6%B8%E0%B7%8A%E0%B6%B8%E0%B7%8F%E0%B6%9C%E0%B7%99%E0%B6%B1/>
- රුවනාර (2018). තේරවේ තොරතු, https://ruvanara.blogspot.com/2018/01/blog-post_78.html
- සිල්වා, ඩිලිවි. එ. ඩී. සහ මලුලසේකර, එ., (2001). කිංහල ජන සම්මත කාලීන ආයුධ සහ සැහැයුරුයේ.
- Tecchilaw, (2024). කිංහල තේරවේ. <https://www.tecchilaw.com/Tecchilaw-Library/tecchilaw-reading-now/%E0%B7%83%E0%B7%84%E0%B6%BD-%E0%B6%AD%E0%B6%BB%E0%B7%80%E0%B6%BD>